О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32423

гр. София, 17.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 44 състав,** в закрито заседание на 17.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **10098** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК.

Образувано е по жалба, подадена от И. Х. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № GPAM-2635461/08.08.2026 г., издадена от полицай към СДВР, РУ 09-СДВР.

С жалбата съдът е сезиран и с искане да бъде постановено спиране на изпълнението на оспорената в настоящото производство заповед.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл. 166, ал. 4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.
В конкретния случай спрямо оспорващия е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Мярката е наложена на основание чл. 171, т. 1, б "з", подб. „гг“ от ЗДвП.
Безспорно всяко предварително изпълнение на административен акт може да причини неудобства и да засегне законни права и интереси на адресата. Действително, по силата на закон допуснатото незабавно изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес, но дали с него в случая е постигната тази защита е въпрос, на който следва да бъде даден отговор съобразно установените по делото факти.
По своята правна природа ПАМ е средство за защита на права и законни интереси на други правни субекти, държавата и обществото. В случая допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта не постига реалният ефект на предварителното изпълнение. Допуснатото от закона предварително изпълнение не съдържа законова презумпция за непогрешимост, за избягване на несъразмерност с конкретната ситуация и несъизмеримост на вредите с целите на издадения административен акт.
В случая жалбоподателят е представил доказателства за причиняване на значителни и труднопоправими вреди, с отнемането на СУМПС жалбоподател ще бъде възпрепятстван да изпълнява трудовите си задължения, а отделно към моента нарушението е отстранено.
Отделно от горното, жалбоподател не е собственик на управляваното от него моторно превозно средство и въпреки обективната безвиновна отговорност за вмененото му с оспорената заповед нарушение, чиято законосъобразност е въпрос по същество, следва да бъде съобразено, че няма как водачът да бъде уведомен за дерегистрация на автомобила при положение, че администрацията няма задължение да уведоми и самия собственик предвид разпоредбата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП. При така установеното съдът приема, че следва да бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение като законоустановена мярка, която е приспособена към нуждата от обезпечителна защита в административния процес, като осуетява осъществяване на материалните права или задължения, създадени с акта. По този начин спирането на изпълнението привременно брани заплашената правна сфера на жалбоподателя. То се изразява в спиране на действието на невлезлия в сила акт спрямо адресата, като в този случай настоящият съдебен състав съобразява и наличието на специфики в интензитета на правното въздействие.
По тези съображения искането по чл. 166 АПК е основателно и следва да бъде уважено, като предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде спряно до произнасянето на съда с влязъл в сила съдебен акт.
Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, II отделение, 28 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед за прилагане на

принудителна административна мярка № GPAM-2635461/08.08.2026г., издадена от полицай към СДВР, РУ 09-СДВР до произнасянето на съда с влязъл в сила съдебен акт.
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: